

Fortællingen om Indre Mission

Afsluttende rapport behandlet og godkendt af Indre Missions
Hovedbestyrelse januar 2026

1. Indledning

Denne rapport er afslutningen af projektet Fortællingen om Indre Mission. Projektet er gennemført af kommunikationschef Asbjørn Asmussen i 2024 – 2025 og omfatter foruden selve projektbeskrivelsen, to spørgeundersøgelser, en medianalyse, en række interviews, relaterede artikler, rapporter og fagbøger, og endelig referaterne fra tre møder med en sparringsgruppe. Dette udgør tilsammen det kildemateriale, som denne rapport er baseret på.

Rapporten indledes med en sammenfatning (kap 2), som giver et overblik over rapportens konklusioner og anbefalinger. De efterfølgende kapitler 3 – 8 udgør rapportens hovedindhold og udfolder således den indledende sammenfatning.

2. Sammenfatning

2.1 Hvorfor dette projekt?

Projektet *Fortællingen om Indre Mission* er gennemført, for at afdække hvordan der kan skabes en bedre overensstemmelse mellem, hvordan Indre Mission forstår sig selv, og hvordan bevægelsen opfattes i den brede offentlighed. Hidtil har denne uoverensstemmelse været baseret på fornemmelser og oplevelser, men er med dette projekt nu understøttet af data og målinger som bekræfter dette misforhold. Undersøgelsen bekræfter, at mange mennesker i dag forbinder Indre Mission med lukkethed, fordømmelse og social kontrol, samtidig med at bevægelsens egne venner forbinder med Indre Mission med tryghed, fællesskab og engagement. Denne spænding udfordrer bevægelsens troværdighed og svækker dens mulighed for at nå mennesker, som ikke i forvejen har kendskab til IM.

Projektet er ikke iværksat for at “rebrande” Indre Mission, men for at give et realistisk og ærligt grundlag for at vurdere, hvordan bevægelsen fremadrettet kan styrke sammenhængen mellem formål, praksis og omdømme.

VKI-modellen

I rapporten anvendes VKI-modellen som en ramme for forståelsen af Indre Missions omdømme og fortælling. Modellen beskriver organisationens brand som et samspil mellem tre elementer:

- **Vision** – det, organisationen vil og står for
- **Kultur** – den levede praksis, adfærd og omgangsformer internt
- **Image** – den opfattelse omverdenen har af organisationen

Ifølge VKI-modellen opstår et troværdigt og bæredygtigt brand, når der er sammenhæng mellem vision, kultur og image. Omvendt opstår der spændinger og troværdighedstab, når disse elementer ikke stemmer overens.

I denne rapport bruges modellen til at forklare den identitetskløft, som analyserne peger på: en situation, hvor Indre Missions vision og interne kultur ikke i tilstrækkelig grad afspejles i det image, bevægelsen har i offentligheden. Modellen understøtter dermed rapportens hovedpointe om, at arbejdet med fortællingen om IM først og fremmest handler om kultur og praksis – ikke alene om kommunikation.

2.2 Hvad viser undersøgelserne samlet?

Undersøgelserne peger entydigt på, at der er en markant forskel mellem den eksterne og den interne fortælling om Indre Mission.

I offentligheden forbindes Indre Mission i høj grad med:

- stærk og konservativ kristendom
- lukkethed og indadvendthed
- fordømmelse, social kontrol og sekteriske træk

For mange danskere bygger dette billede primært på andenhåndsviden, medier og kulturelle referencer (litteratur og film) snarere end på egne erfaringer. Ikke desto mindre er fortællingen udbredt og relativt fastlåst.

Blandt mennesker med tilknytning til Indre Mission tegner der sig et væsentligt andet billede. Her opleves Indre Mission som

- et trygt og trosstyrkende fællesskab
- et fællesskab båret af omsorg og engagement
- noget mange er stolte over at være en del af

Samtidig peger også interne stemmer på udfordringer:

- IM kan opleves traditionsbunden og indadvendt
- der er usikkerhed om, hvordan bevægelsen kommunikerer sine værdier udadtil
- nogle oplever, at IM-fællesskabet kan være svært at træde ind i for nye og søgende

2.3 Den centrale konklusion: En tydelig identitetskløft

Undersøgelsens hovedkonklusion er, at Indre Mission i dag står med en tydelig **identitetskløft**:

- internt opleves IM som et fællesskab præget af tro, omsorg og tryghed
- eksternt opfattes IM ofte som lukket, fordømmende og forældet

Denne kløft skaber støj i kommunikationen og svækker bevægelsens samlede troværdighed. Når fortællingen om IM i offentligheden afviger markant fra den praksis og kultur, som mange medlemmer oplever indefra, bliver IM's budskab vanskeligere at formidle – også selv om intentionerne er gode.

Kløften kan ikke forklares alene med fordomme eller mediedækning. Undersøgelserne peger på, at den også hænger sammen med konkrete erfaringer, historiske spor og måder, IM organiserer sig og kommunikerer på i dag.

2.4 Hvad betyder det for Indre Mission?

Identitetskløften har flere konsekvenser:

- Den gør det vanskeligere for nye mennesker at nærme sig IM uden forbehold.
- Den betyder, at nogle med tilknytning til IM er tilbageholdende med at stå åbent frem med deres engagement.
- Den svækker IM's formål og gennemslagskraft, særligt blandt yngre generationer.

Samtidig viser projektet, at IM rummer betydelige styrker:

- stærke lokale og landsdækkende fællesskaber
- høj grad af frivilligt engagement
- en tydelig og sammenhængende teologisk identitet

Udfordringen er derfor ikke mangel på indhold, men mangel på sammenhæng mellem det, IM er, og det, IM bliver kendt for.

2.5 Anbefalinger til bestyrelsen

På baggrund af projektets analyser anbefales det, at IM's bestyrelse tager udgangspunkt i, at Indre Missions fortælling og omdømme først og fremmest formes af bevægelsens **kultur og praksis** – og i langt mindre grad af central kommunikation og kampagner.

Branding forstås i denne sammenhæng ikke som markedsføring, men som den samlede oplevelse, der opstår i mødet mellem IM's vision, den levede kultur i fællesskaberne og det eksterne image IM har. (Jfr VKI-modellen som forklaret i indledningen)

Med dette udgangspunkt anbefales det, at bestyrelsen:

- **Anerkender identitetskløften som en kulturel og praktisk udfordring**
– og ikke primært som et spørgsmål om utilstrækkelig kommunikation eller forkerte fortællinger. Kløften mellem IM's selvforståelse og omverdenens billede kan kun mindskes, hvis adfærd og praksis over tid i højere grad svarer til den fortælling, IM ønsker at være kendt for.
- **Anerkender betydningen af lavt kendskab og høj symbolværdi**
– hvor Indre Mission for mange fungerer mere som et kulturelt symbol end som en konkret erfaring. I denne situation får enkeltoplevelser og lokale møder uforholdsmæssig stor betydning for det samlede omdømme, hvilket øger vigtigheden af kvalitet og konsistens i mødet med omverdenen.
- **Ikke ser klassisk rebranding som primært redskab**
– men i stedet prioriterer indsatser, der styrker sammenhængen mellem vision og hverdag i de lokale fællesskaber. Kommunikationen bør afspejle det, IM faktisk er og gør, frem for at forsøge at ændre omverdenens opfattelse gennem nye budskaber alene. Herunder f.eks. nyt navn, logo o.lign.
- **Prioriterer indsatser, der fokuserer på kultur og praksis**
– herunder arbejdet med åbenhed, rummelighed og omgangsformer i mødet med nye, søgende og anderledes tænkende mennesker. Det er disse erfaringer, der på sigt former IM's image.

- **Accepterer en langsigtet bevægelse frem for hurtige resultater**
Ændringer i omdømme og fortælling sker gradvist. Arbejdet bør derfor forstås som et længere forløb, hvor konsistens og vedholdenhed er vigtigere end synlige kortsigtede effekter.

Projektet peger dermed ikke på behovet for et nyt ydre udtryk, men på behovet for at styrke den indre sammenhæng mellem det, Indre Mission vil, det Indre Mission gør, og det Indre Mission opleves som. **En styrket fortælling vil være et resultat af dette arbejde – ikke dets udgangspunkt.**

2.6 Forslag til fremtidige handlemuligheder

I den efterfølgende bearbejdning af analyserne peger projektet på en række handlemuligheder, som viser hvilke typer af indsatser, det giver mening at bringe i spil i arbejdet med at skabe bedre sammenhæng mellem praksis, kultur og omdømme.

Handlemulighederne kan overordnet samles i følgende spor:

- **Lokale fællesskaber der rækker ud i nærmiljøet**
Indsatser, der styrker IM-fællesskabernes forståelse for og evne til at være i aktiv udadrettet mission i de lokale sammenhænge.
- **Synlig praksis og diakoni**
Indsatser, der viser IM's værdier gennem handlinger, samarbejder og samfundsrettede initiativer.
- **Medarbejdere som bærere af fortællingen**
Indsatser, der understøtter de ansatte og de frivilliges roller som frimodige ambassadører for IM.
- **Rum for søgende og mennesker 'på vej'**
Indsatser, der tydeliggør, at IM rummer forskellige grader af tilknytning og engagement, og ikke forudsætter hurtig stillingtagen eller et bestemt sæt af holdninger.
- **Den offentlige kernefortælling**
Indsatser, der fremmer trosfortællinger, vidnesbyrd og relationelle samarbejder snarere end positionering og teologisk retning.

Disse handlemuligheder spænder fra lavtærskeltiltag, der kan iværksættes relativt enkelt, til mere langsigtede indsatser, som kræver prioritering, forankring og vedholdenhed. Kapitel 6 uddyber disse spor og drøfter deres potentiale, rækkevidde og forudsætninger.

3. Omdømmeanalysens hovedresultater

Dette kapitel sammenfatter hovedresultaterne fra bilagene *Analyse – Danskernes holdning til Indre Mission* og *Mediernes fortælling om Indre Mission*.

3.1 Et begrænset, men relativt fastlåst kendskab

Undersøgelserne viser, at kendskabet til Indre Mission i befolkningen generelt er begrænset. Halvdelen af danskerne kender enten ikke IM eller kender kun bevægelsen af navn.

Samtidig viser analyserne, at selv et begrænset kendskab ofte ledsages af **forholdsvis klare forestillinger** om, hvad Indre Mission står for. Med andre ord: mange ved ikke meget om IM – men ved alligevel nok til at have en holdning.

Dette peger på, at IM's omdømme i høj grad formes af indirekte fortællinger snarere end af personlig erfaring.

3.2 Overvejende negative holdninger – men på et spinkelt grundlag

Omdømmeanalysen viser, at befolkningens holdninger til Indre Mission overvejende er kritiske, men **samtidig mere nuancerede**, end et entydigt negativt billede umiddelbart antyder.

En mindre del af befolkningen – cirka 10 % – fremstår åbne og positivt indstillede over for Indre Mission. Denne gruppe forbinder IM med kristent fællesskab, engagement og mening og udtrykker relativt stor villighed til at tage imod invitationer til arrangementer eller aktiviteter i IM-regi.

Den langt større del af befolkningen har derimod et mere negativt og forholdsvis stabilt billede af Indre Mission. Her forbindes IM typisk med **stærk og konservativ kristendom, faste normer og oplevelser af lukkethed**. For en del går dette videre i forestillinger om fordømmelse, social kontrol og sekteriske træk.

Samtidig antyder undersøgelsen, at disse negative holdninger i mange tilfælde hviler på et **begrænset erfaringsgrundlag**. De færreste af de negative respondenter har haft direkte kontakt med Indre Mission, og opfattelsen formes i høj grad af andenhåndsviden, mediefortællinger og kulturelle referencer. Det betyder, at holdningerne – selv om de er udbredte – næppe er dybt forankrede. En erfaring som også bekræftes af samtaler med bl.a. SnakTro-medarbejdere.

Dette afspejler sig blandt andet i svarene på spørgsmål om invitationer. En ikke ubetydelig andel af respondenterne, også blandt dem med forbehold over for IM, angiver, at de i princippet kunne være åbne for at tage imod en invitation, hvis rammen opleves som **relevant og uforpligtende og formidlet gennem personlige relationer**. Forbeholdene knytter sig således i højere grad til forestillinger om krav, forpligtelse og ensretning end til selve mødet med IM.

Samlet peger dette på, at Indre Missions omdømme i befolkningen rummer både en betydelig modstand men også et potentiale for bevægelse. Ikke i form af hurtige holdningsskift i den brede offentlighed, men gennem gradvise nuanceringer dér, hvor mennesker møder IM gennem konkrete erfaringer og relationer.

3.3 Den personlige erfaring er en nøgle til forståelse

Omdømmeanalysen viser, at befolkningens kendskab til Indre Mission i vidt omfang er indirekte og begrænset. Kun en mindre del af danskerne har haft personlig kontakt med Indre Mission gennem deltagelse i møder, aktiviteter eller nære relationer.

Analysen peger på tre gennemgående forhold:

- **Begrænset direkte erfaring**
Kun få respondenter angiver, at de har haft direkte kontakt med Indre Mission. For langt de fleste er kendskabet ikke baseret på egne erfaringer.
- **Andenhåndsviden som primær kilde**
Opfattelsen af IM formes i høj grad af mediedækning, kulturelle referencer og fortællinger fra andre frem for af konkrete møder med IM's fællesskaber og medarbejdere.
- **Sammenhæng mellem erfaring og holdning**
Respondenter med personlig eller relationel kontakt til IM har gennemgående et mere nuanceret og mindre entydigt negativt billede end respondenter uden sådan kontakt. Hvor erfaringen er begrænset, er opfattelsen oftere præget af stereotype forestillinger.

Samlet understøtter dette konklusionerne fra de foregående afsnit: Indre Missions omdømme formes i betydeligt omfang uden for bevægelsens egne fællesskaber og hviler kun i begrænset grad på direkte erfaringer. Samtidig peger analysen på, at personlige møder og relationer har afgørende betydning for, hvordan IM opfattes – også blandt mennesker, der i udgangspunktet har forbehold.

Fortællingen om Indre Mission handler således mindre om øget synlighed og klare budskaber og i højere grad om karakteren og kvaliteten af de møder, der faktisk finder sted mellem IM og omverdenen. Det handler med andre ord **ikke først og fremmest om, hvad IM siger, men om hvad IM gør**.

3.4 Mediernes fortælling om Indre Mission

Medieanalysen viser, at Indre Mission kun sjældent er genstand for bred og løbende omtale. Når IM optræder i medierne, sker det typisk i bestemte sammenhænge, hvor fokus ofte er på:

- konflikter eller kontroversielle sager
- værdimæssige positioner, der adskiller sig fra det brede samfund
- historiske eller kulturelle fortællinger om streng kristendom

Analysen peger på følgende hovedtræk:

- **Mediedækningen er overvejende neutral til afdæmpet**
Langt størstedelen af omtalen af Indre Mission har en neutral eller nøgtern karakter. IM omtales ofte som en del af det kirkelige landskab eller i forbindelse med historiske, kulturelle eller organisatoriske sammenhænge uden stærk værdiladning.
- **Konflikthistorier fylder relativt lidt – men når langt**
De mest kritiske historier om IM udgør ikke hovedparten af den samlede mediedækning. Til gengæld har de historier, der rummer konflikt, værdimæssig konfrontation eller brud med gældende normer, markant større rækkevidde og gennemslag end de mere nøgterne eller hverdagsnære fortællinger.
- **Historierne bekræfter kendte narrativer**
Konfliktprægede historier kobles ofte til allerede eksisterende forestillinger om Indre Mission som streng, konservativ eller kontroversiel. Dermed bidrager de ikke nødvendigvis med ny viden, men forstærker kendte billeder.
- **Hverdagslivet i IM er sjældent synligt**
Almindelig praksis i IM's lokale fællesskaber – frivilligt engagement, relationer, diakoni og fællesskab – optræder kun i begrænset omfang i medierne og har generelt mindre gennemslag, når det sker.

Samlet viser medieanalysen, at det ikke er mængden af negativ omtale, der primært præger Indre Missions omdømme, men karakteren og rækkevidden af de historier, der får størst opmærksomhed. Konflikthistorierne sætter i høj grad dagsordenen for, hvordan IM opfattes bredt, også blandt mennesker uden direkte kontakt med bevægelsen.

Mediernes fortælling bidrager dermed til at fastholde og forstærke bestemte billeder af Indre Mission, men skaber dem sjældent alene. De virker snarere som forstærkere af allerede eksisterende forestillinger, som i begrænset omfang udfordres af mere nuancerede fortællinger fra IM's hverdagsliv.

3.5 Sammenfatning af analysen: vigtige positive pejlemærker

Omdømmeundersøgelsen og medieanalysen peger samlet set på få, men afgørende forhold, som tegner rammen for Indre Missions offentlige fortælling i dag.

- **Omdømmet er overvejende kritisk, men ikke entydigt afvisende.**
En mindre del af befolkningen er åbne og positivt indstillede over for Indre Mission, mens hovedparten har et mere negativt og relativt stabilt billede.
- **De negative forestillinger hviler ofte på begrænset erfaring.**
For de fleste er opfattelsen af IM formet af andenhåndsviden og mediefortællinger snarere end af direkte møder med bevægelsens fællesskaber og praksis.
- **Personlige møder og relationer er afgørende for nuancering.**
Hvor mennesker har konkret erfaring med IM, er billedet gennemgående mere nuanceret og mindre entydigt negativt.
- **Medierne forstærker eksisterende narrativer.**
Mediedækningen er ikke overvejende negativ, men konfliktprægede historier har stor rækkevidde og bidrager til at fastholde kendte forestillinger.

- **Hverdagspraksis har lav synlighed, men høj betydning.**
IM's daglige liv og lokale fællesskaber fylder relativt lidt i den offentlige fortælling, men rummer det største potentiale for gradvis ændring af omdømmet.

Samlet viser analyserne, at Indre Missions fortælling i offentligheden i høj grad formes uden direkte kontakt med bevægelsen, men samtidig ikke er uforanderlig. Forandring sker ikke gennem hurtige kampagner, men gennem vedholdende og konsistente erfaringer dér, hvor mennesker møder Indre Mission i hverdagen og i praksis.

4. Centrale udfordringer for IM

Projektet viser, at den identitetskløft, der er beskrevet i de foregående kapitler er resultatet af **flere samtidige udfordringer**, som tilsammen former både Indre Missions omdømme og bevægelsens handlemuligheder fremadrettet.

Dette kapitel sammenfatter de væsentligste forhindringer og spændinger, som projektet identificerer – på baggrund af spørgeundersøgelser, medieanalyse, interviews og drøftelser i sparringsgruppen.

4.1 En historisk fortælling, der lever sit eget liv

En gennemgående udfordring for Indre Mission er, at bevægelsen i offentligheden i høj grad forstås gennem historiske og kulturelle fortællinger, som kun **i begrænset omfang relaterer sig til nutidige erfaringer** og møder med Indre Mission.

Projektets analyser og interviews peger på, at:

- forestillinger om Indre Mission ofte bygger på litterære og kulturelle skildringer fra slutningen af 1800-tallet og første halvdel af 1900-tallet
- disse billeder er blevet gentaget og videreført i senere litteratur, film og mediedækning – ofte uden direkte kendskab til nutidig Indre Mission
- negative stereotyper (fordømmelse, sort livssyn, social kontrol) har vist sig bemærkelsesværdigt sejlivede

Konsekvensen er, at Indre Mission i mange menneskers bevidsthed **fremstår som en historisk størrelse snarere end en nutidig levende bevægelse**. Fortællingen korrigeres sjældent gennem konkrete nutidige erfaringer, men reproduceres gennem kulturelle medier og ureflekteret andenhåndsviden.

4.2 Lavt kendskab kombineret med høj symbolværdi

En anden central udfordring er spændingen mellem lavt faktisk kendskab og høj symbolsk ladning.

Omdømmeanalysen viser, at:

- en betydelig del af befolkningen kun har meget begrænset eller intet personligt kendskab til Indre Mission
- navnet "Indre Mission" aktiverer stærke associationer hos mange – ofte negative

Det betyder, at Indre Mission i offentligheden i højere grad **fungerer som et symbol** end som en konkret erfaring. For mange bliver IM et billede på bestemte former for kristendom eller bestemte værdikonflikter – snarere end en bevægelse, nogle mennesker og et trosliv, man faktisk har mødt.

Denne kombination gør det vanskeligt at nuancere fortællingen, **fordi den sjældent korrigeres gennem direkte møder i hverdagen**.

4.3 Forsigtighed og tilbageholdenhed internt

Projektet peger også på en intern dynamik, som utilsigtet kan være med til at fastholde identitetskløften.

Blandt mennesker med tilknytning til Indre Mission ses bl.a.:

- stolthed over fællesskabet og den åndelige arv
- og samtidig en vis tilbageholdenhed med at stå åbent frem med sin IM-tilknytning i bredere sammenhænge
- samt usikkerhed om, hvordan IM bedst forklares eller præsenteres for mennesker uden for bevægelsen

Denne forsigtighed er forståelig i lyset af det omdømme, IM opleves at have, men den har også en pris. Når IM-kulturen med **vidnesbyrd og trosliv primært leves internt og sjældnere sættes i spil i åbne relationer** med omgivelserne, forbliver den usynlig for omverdenen og fastholder dermed IM's venner og omverdenen på hver side af identitetskløften.

4.4 Spænding mellem tydelighed og åbenhed

Interviewene peger også på en **grundlæggende spænding**, som mange i og omkring Indre Mission genkender:

- ønsket om teologisk tydelighed og forankring
- ønsket om åbenhed og rummelighed

For nogle opleves denne spænding som et enten-eller: enten er man tydelig og risikerer at blive opfattet som lukket – eller også er man åben og risikerer at blive oplevet som utydelig.

Projektets analyser peger imidlertid på, at denne modsætning i høj grad opstår i mødet med omverdenens forestillinger snarere end i selve praksis. **Mange konkrete fællesskaber rummer i praksis både tydelighed og rummelighed, men dette kommunikerer og erfares ikke nødvendigvis udefra.**

4.5 Lokal frihed over for det generelle omdømme

Interviews, drøftelser og de åbne svar i omdømmeundersøgelsen peger også på en indbygget strukturel udfordring, hvor Indre Missions styrke samtidig rummer en omdømmemæssig udfordring

Den store lokale frihed og autonomi betyder nemlig, at **mødet med Indre Mission kan opleves meget forskelligt fra sted til sted**. Hvor nogle lokale fællesskaber opleves som åbne og imødekomende med en lav tærskel, kan andre fremstå mere lukkede eller vanskelige at træde ind i – uden at dette nødvendigvis er tilsigtet.

I en situation, hvor det generelle kendskab til Indre Mission i befolkningen er begrænset, får **enkeltoplevelser derfor stor betydning for det samlede billede af bevægelsen**. Positive erfaringer forbliver ofte lokale, mens negative eller ambivalente oplevelser lettere generaliseres og kommer til at stå som repræsentative for IM som helhed.

Udfordringen består således ikke i den lokale forskellighed i sig selv, men i de omdømmemæssige konsekvenser, som denne forskellighed kan have i mødet med en omverden, der ofte ikke har flere erfaringer at korrigere billedet med.

4.6 Omdømme som en langsom størrelse

En sidste, men afgørende udfordring er tidsperspektivet.

Projektet viser, at:

- fortællinger om Indre Mission er opbygget over generationer
- omdømme ændres langsomt og primært gennem gentagne erfaringer
- der ikke findes hurtige greb eller kommunikative genveje

Det stiller krav om tålmodighed og konsistens. Arbejdet med fortællingen om IM må forstås som **et langt sejt træk**, hvor små ændringer i praksis over tid kan få stor betydning, men sjældent kan måles eller ses umiddelbart.

5. Muligheder for forandring

De foregående kapitler har beskrevet de centrale udfordringer, som præger fortællingen om Indre Mission i offentligheden. Samlet peger analyser, interviews og drøftelser imidlertid også på, **at IM ikke er fastlåst i sit nuværende omdømme**. Der eksisterer et reelt bevægelsesrum for forandring – men dette rum er betinget og har klare begrænsninger.

Dette kapitel sammenfatter de væsentligste muligheder for forandring, sådan som de kan udledes af projektets samlede materiale. Fokus er på *hvor* og *hvordan* forandring realistisk kan finde sted, ikke på konkrete tiltag eller prioriteringer.

5.1 Dér, hvor mennesker mødes

En gennemgående erkendelse i projektets analyser og interviewmateriale er, at forandring i omdømme og fortælling ikke primært sker gennem de centrale udmeldinger eller offentlige kommunikation, men i **konkrete møder mellem Indre Missions venner og mennesker uden for bevægelsen**.

Når det generelle kendskab er lavt, får enkeltmøder stor betydning. Et møde kan:

- bekræfte eksisterende forestillinger
- eller skabe nye, mere nuancerede erfaringer

Dette gør **de personlige relationer** til et strategisk vigtigt omdrejningspunkt. Ikke som noget, der kan styres centralt, men som noget, der kan understøttes gennem et øget fokus på rummelighed, relationer og praksis.

Muligheden for forandring ligger således først og fremmest i:

- **kvaliteten** af det personlige møde og de menneskelige relationer
- **gentagelsen** af disse møder over tid
- **sammenhængen** mellem det, IM siger, og det, IM gør

5.2 På bestemte præmisser

Omdømmeanalysen peger på, at Indre Mission ikke mødes med entydig afvisning i befolkningen. En mindre del er åbne og positivt indstillede, mens en større gruppe – trods forbehold – udviser en vis bevægelighed.

Særligt peger materialet på, at åbenhed ofte er betinget af:

- tillidsfulde **personlige relationer**
- invitationer med **lav forpligtelse**
- rammer, som **ikke skaber forventning om stillingtagen**

Denne åbenhed er ikke ubegrænset, men den er reel. Den viser, at IM ikke starter fra et nulpunkt, men befinder sig i et felt, hvor der eksisterer **mulighed for kontakt og nuancering** – især når mødet opleves som **uforpligtende og respektfuldt**.

Muligheden for forandring består derfor ikke i at nå “alle”, men i at tage alvorligt, at der findes mennesker, som er åbne for kontakt under bestemte forudsætninger.

5.3 Gennem handling fremfor holdning

Interviewmaterialet peger tydeligt på, at Indre Missions værdier **i langt højere grad vurderes ud fra handlinger end ud fra holdninger** og udsagn.

For mange mennesker uden for IM er diakoni, fællesskab og konkret engagement mere troværdige signaler end teologiske positioner. **Handlinger er lettere at forholde sig til end forklaringer og argumenter.**

Dette betyder, at praksis fungerer som den mest virksomme form for kommunikation. Ikke som strategisk virkemiddel, men som **levet virkelighed**.

Muligheden for forandring ligger derfor i:

- at værdier bliver **synlige gennem handling**
- at engagement **opleves før det forklares**
- at fortællingen om IM vokser ud af **det, der faktisk sker**

Dette perspektiv understøttes af VKI-modellen, hvor netop sammenhæng mellem vision, kultur og image er afgørende.

5.4 I de lokale fællesskaber

Projektets analyser peger entydigt på, at Indre Missions **lokale fællesskaber udgør den vigtigste kontaktflade** mellem IM og omverdenen. Det er her, mødet med omgivelserne typisk finder sted, og det er her erfaringer og fortællinger skabes.

Muligheden for forandring ligger derfor ikke primært i centrale tiltag, men i:

- **lokale fællesskabers bevidsthed** om deres rolle i mødet med omverdenen
- **støtte og inspiration**, der kan styrke kvaliteten af de lokale møder og relationer
- **en fælles kultur**, som kan skabe genkendelighed på tværs af de lokale fællesskaber

Lokale fællesskaber er ikke blot en organisatorisk enhed, men det sted, hvor fortællingen om IM konkret leves og formes. Og denne fortælling skal helst være rimelig genkendelig og samstemmende fra sted til sted.

5.5 Med medarbejdere og frivillige som dedikerede ambassadører

Interviewene peger på, at fortællingen om Indre Mission i høj grad bæres af mennesker frem for af organisationen som sådan.

Medarbejdere og frivillige fungerer i praksis som:

- **kulturbærere**
- relationelle **brobyggere**
- **ansigter på IM** i mødet med omverdenen

Derfor ligger der en væsentlig mulighed for forandring i den måde IM's medarbejdere oplever sig selv i tjenesten for IM. Det handler om

- **tryghed og kompetencer** i opgaven og rollen
- **frimodighed** i mødet med spørgsmål og forbehold fra andre
- oplevelsen af **opbakning**, sammenhæng og identifikation

Når mennesker oplever, at deres engagement og visioner stemmer sammen med IM's værdier og praksis, øges også deres troværdighed som ambassadører for IM og deres villighed til at være åbne og frimodige i tjenesten.

5.6 Kræver tid, konsistens og tålmodighed

Alle dele af projektets materiale peger på, at **forandring i omdømme og fortælling er en langsom proces**. Fortællinger, der er opbygget over generationer, ændres ikke gennem enkeltstående indsatser.

Muligheden for forandring ligger derfor i:

- **vedholdenhed** frem for hurtige resultater
- **konsistens** frem for spredte signaler
- **realistiske forventninger** til tempo og effekt

Dette perspektiv er afgørende for at undgå skuffelse og overreaktioner og for at sikre, at arbejdet med fortællingen forbliver langsigtet og bæredygtigt.

5.7 Med færre indsatser og en tydeligere fortælling

Når kendskabet til Indre Mission er begrænset, og fortællingen for den enkelte i høj grad formes af få erfaringer, øges betydningen af **fokus og prioritering**.

Projektets materiale peger på, at:

- mange samtidige indsatser kan udviske **den overordnede fortælling**
- genkendelighed styrkes gennem **konsekvens og vedholdenhed**
- **få stærke eksempler** har større gennemslagskraft end mange svage

Muligheden for forandring ligger derfor i øget fokus og konsekvens frem for at have mange samtidige indsatser. Ikke for at forenkle IM's virkelighed, men for at gøre Indre Missions budskaber og praksis lettere at forstå og genkende udefra. Og for at skabe fælles fokus og klarhed for IM's medarbejdere og bagland.

Dette peger frem mod behovet for bevidst prioritering og målrettede valg, som udfoldes nærmere i de følgende kapitler.

Samlet perspektiv

Kapitel 5 viser, at Indre Missions muligheder for forandring ikke ligger i at ændre fortællingen direkte, men i at arbejde bevidst med **de steder, hvor fortællingen faktisk opstår**: i de personlige møder, relationer, praksis og vedholdende fokus.

Mulighederne er reelle, men betingede. De forudsætter **tålmodighed, prioritering og respekt** for bevægelsens karakter – og de danner rammen for de mere konkrete drøftelser af handlemuligheder, som følger i rapportens næste del.

6. Indsatsområder og anbefalinger

Dette kapitel tager udgangspunkt i de handlemuligheder, som blev skitseret overordnet i afsnit 2.6 og som adresserer de udfordringer og muligheder, der er beskrevet i det foregående. Hvor afsnit 2.6 gav et strategisk overblik over mulige indsatsretninger, samler dette kapitel de samme spor i et mere konkret handlekatalog.

Anbefalingerne er organiseret tematisk og angiver **hvilke typer indsatser** det er relevant at arbejde med. De er ikke prioriteret og ikke udfoldet i konkrete projekter, men udgør et **handlekatalog**, som Daglige Ledelse, medarbejdere og frivillige ledere kan anvende i den videre proces.

6.1. Lokale fællesskaber

Her handler det om at hjælpe IM's lokale fællesskaber til at række ud og interagere med nærmiljøet.

Mulige handlemuligheder på dette område kan bl.a. være:

- arbejde systematisk med **det lokale værtskab** og modtagelse af nye
- vise veje til at **styrke relationer og samarbejde** med lokale kulturforeninger, institutioner, skoler og frivillige organisationer
- styrke **samarbejdet med sognekirken** og andre kristne grupperinger
- skabe særlige rum og anledninger til at **knytte uformelle kontakter** med mennesker uden for IM
- understøtte arbejdet med **lokal synlighed**, herunder markedsføring og PR
- redskaber til at tilrettelægge og lede møder, der åbner fællesskabet og **sænker tærsklen**

Fokus er på at gøre mødet med IM lettere, mere genkendeligt og mindre forpligtende for nye.

6.2. Diakoni og synlige “gode gerninger”

Her peges der på et øget fokus på **praktiske handlinger og synlige projekter**, hvor IM's værdier omsættes i praksis.

Mulige handlemuligheder kan bl.a. være:.

- pege på måder, hvor IM's værdier kan komme til udtryk gennem konkrete handlinger (fx maduddeling, mødesteder og rådgivning)
- styrke eksisterende eller skabe nye **diakonale initiativer** og gøre dem lettere at engagere sig i
- fremme **samarbejder** om sociale og samfundsrettede indsatser i lokalsamfundet
- skabe **tydeligere sammenhæng** mellem forkyndelse, fællesskab og praktisk engagement i hverdagsliv
- synliggøre hverdagsnære eksempler på, hvordan den **personlige tro har praktiske konsekvenser** i mødet med andre mennesker
- pege på muligheder for at etablere enkelte **diakonale fyrtårne**. Fx samarbejde om julehjælp.

6.3. Medarbejdere og arbejdspladskultur

Her handler det om at sikre, at IM opleves som en attraktiv arbejdsplads, der udsender gode og **troværdige ambassadører**.

Mulige handlemuligheder kan bl.a. være:

- styrke introduktions og onboardingforløb for nye medarbejdere
- have vedvarende fokus på medarbejdernes **faglige og personlige trivsel**
- styrke **den interne kommunikation** og den gode kultur blandt medarbejderne
- systematik i exit-samtaler, læring og vidensopsamling
- målrettet arbejde med at forebygge bagtalelser og rygtedannelser
- støtte medarbejdere i at være **aktive, synlige og udadrettede** i deres virke

6.4. Rum for søgende og mennesker “på vej”

Her peges der på behovet for tydeligere at synliggøre, at der er plads til søgende, nysgerrige og tvivlere i mødet med IM.

Mulige handlemuligheder kan bl.a. være:.

- tydeliggøre at deltagelse ikke forudsætter medlemskab eller hurtig stillingtagen

- vise at spørgsmål, **tvivl og uafklarede positioner er legitime**
- arbejde bevidst med **sprog, former** og forventninger i mødet med nye
- pege på forskellige måder at være tilknyttet IM på
- dele personlige historier, som viser **proces, udvikling og åbenhed**.

6.5. Den offentlige kernefortælling

Her handler det om at give trosliv, vidnesbyrd og relationer til Jesus større plads i den offentlige kommunikation.

Mulige handlemuligheder kan bl.a. være:

- arbejde mere systematisk med personlige fortællinger og vidnesbyrd
- styrke **relationer til medier** og relevante samarbejdspartnere
- prioritere få, **genkendelige fortællinger** frem for bred positionering
- indgå i samarbejder, hvor IM træder frem gennem **handling og relationer**
- arbejde med **modig og nuanceret kommunikation** om svære spørgsmål

7. Principper for Indre Missions kommunikation

Projektets analyser, interviewmateriale og faglige refleksioner peger samlet på, at Indre Missions udfordringer og muligheder i høj grad hænger sammen med, hvordan bevægelsen samlet kommunikerer – forstået bredt som samspillet mellem ord, handlinger, relationer og praksis.

Projektet understreger en række overordnede principper for IM's kommunikation, som er vigtige pejlemærker på tværs af organisationen. Principperne er ikke tænkt som detaljerede retningslinjer, men som en støtte for **sammenhæng, genkendelighed og troværdighed** i IM's møde med omverdenen.

7.1 Troværdighed – sammenhæng mellem praksis, kultur og fortælling

En gennemgående pointe i projektet er, at Indre Missions troværdighed i høj grad vurderes ud fra sammenhængen mellem det, IM siger, og det, IM gør. Når fortællingen om IM ikke opleves at stemme overens med konkrete erfaringer, svækkes tilliden.

Troværdighed forstås derfor ikke som et spørgsmål om overbevisende kommunikation, men som et resultat af:

- **sammenhæng** mellem vision og hverdagspraksis
- **overensstemmelse** mellem interne kulturer og ekstern fremtoning
- **konsistens** over tid

God kommunikation kan ikke kompensere for manglende sammenhæng, men kan **understøtte og synliggøre** den, når den er til stede.

7.2 Imødekommenhed – relation før budskab

Analyserne viser også, at det personlige møde med det lokale Indre Mission ofte er afgørende for, hvordan hele bevægelsen opfattes. I en situation med et generelt lavt kendskab får oplevelsen af stemningen, gæstfriheden og de personlige relationer stor betydning.

Imødekommenhed handler i denne sammenhæng ikke om at nedtone indholdet, men om:

- at møde mennesker med **åbenhed og nysgerrighed**

- **favne og give plads** før der gives svar
- at lade **relationen komme før budskabet**

En imødekommende tilgang øger sandsynligheden for, at mennesker overhovedet ønsker at blive i samtalen og mødet.

7.3 Relevans i hverdagen – udgangspunkt i menneskers liv og spørgsmål

Projektet peger på, at kommunikation opleves som relevant, når den tager udgangspunkt i menneskers egne konkrete livssituationer, erfaringer og spørgsmål og ikke i organisationens interne dagsordener.

Relevans opstår, når:

- forkyndelse og budskaber tager afsæt i det, mennesker **allerede er optaget af**
- tro og kristendom **kobles til hverdagslivet** og personlige relationer
- **der lyttes nysgerrigt** til spørgsmål før der formuleres svar

Dette betyder, at kommunikation ikke primært bør have form af forklaringer og argumenter, men tages afsæt i fælles og genkendelige erfaringer og fortællinger. Herunder en fælles undren og nysgerrighed.

7.4 Transparens – tydelige forventninger og ingen skjult dagsorden

Omdømmeanalysen og interviewene viser, at en del forbehold over for Indre Mission knytter sig til **forestillinger om skjulte krav**, forventninger eller dagsordener.

Transparens er derfor et centralt princip. Det indebærer:

- **tydelighed** om hvad IM's mission og kernebudskab er
- **klarhed om forventninger** og grader af forpligtelser
- **åbenhed om**, hvilke værdier IM står for – **og hvad IM ikke kræver**

Når forventninger er tydelige, mindskes usikkerhed og modstand, og mødet opleves mere trygt.

7.5 Tydelighed uden polemik

Interviewene peger på, at Indre Missions tydelighed internt opleves som en styrke, men at den eksternt kan tolkes som hårdhed eller lukkethed, særligt når den udtrykkes polemisk.

Projektet peger derfor på behovet for en form for tydelighed, der:

- kommunikerer ståsted og retning **uden at udpege modstandere**
- **søger forståelse** og brobygning frem for positionering
- fastholder overbevisning **uden at eskalere konflikter**

Tydelighed forstås her som klarhed i eget ståsted, ikke som kamp om dagsordenen.

7.6 Genkendelighed og enkelhed

Når kendskabet til IM er begrænset, får gentagelse og genkendelighed stor betydning. Mange samtidige budskaber og forskellige fortællinger kan udviske helheden og gøre IM svær at forstå udefra.

Projektet peger derfor på vigtigheden af:

- **få, sammenhængende budskaber**
- et ukompliceret og enkelt sprog, der er **let at forstå** og genkende
- **konsistens** på tværs af lokale og landsdækkende sammenhænge

Enkelhed handler ikke om forenkling af indhold, men om klarhed i selve formen.

7.7 Vidnesbyrd frem for positionering

Endelig peger projektet på, at fortællinger om tro og kristent liv har størst gennemslagskraft, når de **formidles relationelt og erfaringsnært**.

Vidnesbyrd forstås her som:

- personlige **fortællinger** om tro i hverdagen
- deling af **erfaringer** frem for argumenter og forklaringer
- **invitation** frem for konfrontation eller proklamation

Dette perspektiv peger på evangelisation som noget, der primært sker i relationer og gennem levet liv, snarere end gennem positionering i offentlige værdikampe.

Samlet perspektiv

Principperne i kapitel 7 peger samlet på en kommunikationsforståelse, hvor sammenhæng, relation og praksis er vigtigere end budskabsstyring og synlighed alene. De udgør et fælles pejlemærke for, hvordan Indre Mission kan kommunikere troværdigt, genkendeligt og relevant i mødet med omverdenen.

Principperne danner dermed grundlag for den videre prioritering og omsætning i praksis, som behandles i rapportens afsluttende kapitler.

8. Strategiske beslutningspunkter

De foregående kapitler har tilvejebragt et samlet grundlag for at forstå Indre Missions aktuelle omdømme, de centrale udfordringer og de muligheder for forandring, som projektet peger på. Med dette kapitel samles de spørgsmål, som bestyrelsen på nuværende tidspunkt skal tage stilling til.

Bestyrelsen bør tage stilling til om den kan tilslutte sig følgende konklusioner og anbefalinger:

8.1 Anerkendelse af projektets hovedkonklusioner

- at der eksisterer en identitetskløft mellem IM's selvforståelse og omverdenens opfattelse, som reelt udgør en hindring for IM's mission
- at arbejdet med IM's fortælling i høj grad handler om kultur, praksis og relationer – ikke primært om kommunikation alene

8.2 Tilslutte sig udlægningen af branding og omdømme

- at klassisk rebranding (fx nyt navn, logo, profil eller imagekampagner) ikke udgør det primære greb
- at branding forstås som et resultat af sammenhæng mellem vision, kultur og image

8.3 Godkende strategiske indsatsområder

- at de i kapitel 6 beskrevne indsatsområder kan anbefales som dele i et strategisk råderum for det videre arbejde

8.4 Anerkende principper for IM's kommunikation

- at de i kapitel 7 beskrevne principper kan danne fælles pejlemærker for IM's kommunikation og være udgangspunkt for fremtidige kommunikationsvalg på tværs af organisationen

8.5 Anbefale den videre proces

- at rapporten *Fortællingen om Indre Mission* anvendes som grundlag for udarbejdelsen af en ny kommunikationsstrategi for IM

9. Eftertanke

Projektet *Fortællingen om Indre Mission* har haft til formål at undersøge, hvordan Indre Mission i dag opfattes i offentligheden, og hvordan denne opfattelse forholder sig til bevægelsens egen selvforståelse, praksis og vision. Rapportens analyser peger på en tydelig identitetskløft mellem det, IM ønsker at være, og det, IM ofte forbindes med udefra.

Denne kløft er ikke blot et spørgsmål om omdømme eller kommunikation. Den berører direkte **IM's mulighed for at leve op til sit formål og sine visioner i praksis.**

Formålet: Vi vil lede til Jesus og leve i ham

IM's formål forudsætter relationer, tillid og mødesteder. At lede mennesker til Jesus sker i konkrete relationer, hvor troen får krop gennem fællesskab, handling og forkyndelse.

Når Indre Mission i offentligheden i høj grad forbindes med lukkethed, fordømmelse eller social kontrol, skaber det en barriere for netop det møde, som formålet forudsætter. Identitetskløften risikerer dermed at begrænse bevægelsens rækkevidde og troværdighed – også selv om intentionerne er tydelige og teologien klar.

Visionerne i lyset af rapportens resultater

Fællesskab der favner

Rapporten viser, at mange uden for IM er usikre på, om der reelt er plads til dem. Når fællesskabet udefra opleves som lukket eller svært at træde ind i, udfordres visionen om et fællesskab, der favner og rækker ud i hverdagen. Her peger projektet på behovet for, at fællesskabets åbenhed ikke blot er en indre erfaring, men også bliver tydelig i praksis og møde.

Forkyndelse der frigør

Forkyndelsens frigørende sigte forudsætter, at mennesker lytter og oplever sig frisatte af IM's forkyndelse. Hvis IM's forkyndelse forbindes med krav, tilpasning, ensretning eller fordømmelse, risikerer den at blive hørt gennem et filter af forbehold. Rapporten peger derfor på betydningen af, at forkyndelsen er præget af imødekommenhed, relevans og tydelighed omkring evangeliets nåde og frihed.

Fundament der fastholder

IM's stærke teologiske fundament er en bærende styrke. Samtidig viser projektet, at dette fundament i offentligheden ofte reduceres til stereotype forestillinger om dogmatisk strenghed og konservatisme. Udfordringen er ikke fundamentet i sig selv, men hvordan det opleves udefra. Her peger rapporten på behovet for en tydelighed, der ikke polemiserer og for vidnesbyrd, der viser, hvordan fundamentet bærer mennesker i levet liv.

Forvaltning der forandrer

Visionen om forvaltning forudsætter synlig handling. Rapporten viser, at IM rummer betydelige ressourcer i

form af frivillighed, engagement og diakoni, men at dette i begrænset omfang er kendt i offentligheden. Når handlinger og “gode gerninger” ikke ses eller forbindes med IM, svækkes oplevelsen af, at bevægelsen gør en konkret forskel i verden.

Et kald til sammenhæng

Udfordringen – og muligheden – ligger i at styrke sammenhængen mellem det, IM vil, det IM gør, og det IM opleves som. En styrket fortælling om Indre Mission vil ikke opstå gennem nye ord og budskaber alene, men gennem et vedholdende arbejde med kultur, praksis og relationer, som over tid kan skabe nye fortællinger og nuancere det billede, IM er kendt for.

Denne rapport er behandlet og godkendt på Indre Missions hovedbestyrelsesmøde den 23. januar 2026. Her har bestyrelsen givet sin tilslutning til, at undersøgelsen og rapporten danner udgangspunkt for en ny kommunikationsstrategi for IM.

*Asbjørn Asmussen
28. januar 2026*